

[Ole Vig Jensen]

Når det gælder selve udnævnelsesproceduren, er det godt at få fastslået, at når en kandidat har opnået et absolut flertal, dvs. mere end halvdelen af stemmerne, skal vedkommende kandidat udnævnes til biskop. Hvis ikke det er tilfældet, skal man efter forslaget bevare den gamle ordening, hvorefter ministeren frit kan vælge. Her har vi fra radikal side sagt, at det kunne være ønskeligt, at man, hvis man ikke ved første afstemning opnåede et absolut flertal for en af kandidaterne, lod foretage et omvalg mellem de to kandidater, som har fået flest stemmer. Igen ikke som udtryk for, at vi ikke har tillid til, at kirkeministeren vil gøre det fuldt forsvarligt og rigtigt – jeg har i øvrigt set tilbage i tiden, at ministrene med stor sikkerhed igennem årene har fulgt en tilfredsstillende fremgangsmåde ved udnævnelse af biskopper – men vi kan opleve, med det antal kandidater, der er nutildags, selv om der jo er klare favoritter imellem, som formentlig henter mange stemmer, at der kan udnævnes biskopper, som eventuelt sidder med meget få stemmer, måske helt ned til en fjerdedel af antallet af stemmer i et stift. Det kan måske godt være uheldigt, og derfor kunne der være nogen fornuft i, at man blandt de to kandidater, der havde fået flest stemmer, foretog omvalg, medmindre en af dem havde opnået absolut flertal.

Jeg har ikke andre bemærkninger, heller ikke om spørgsmålet om stiftsbåndsløsning, som jeg synes det er rigtigt stadig at have med. Alt i alt er det naturligvis et meget beskeden initiativ, men i den rigtige retning – vi får klart indtryk af, at det ikke bliver fra kirkeministeriet, at revolutionen vil udgå her i landet – men vi vil tage positivt imod forslaget og arbejde med det i udvalget.

Steffensen (KrF):

Principielt mener kristeligt folkeparti, at folketinget bør lægge større vægt på det kirkelige lovgivningsarbejde, og at der ikke gennem overdreven bemyndigelseslovgivning bør overlades kirkeministeriet for stor frihed over for og magt over de demokratisk valgte menighedsråd og biskopper.

Derfor ser vi med megen sympati på dette lovforslag fra kirkeministeren, dels fordi forslaget er en decentralisering af valgproceduren, dels fordi vi betragter det som en del af folkekirkens demokratisering, at forslaget har

været forelagt Landsforeningen af Menighedsrådsmedlemmer, Præsteforeningen og biskopperne til udtalelse.

Det er endvidere en udmærket ting, at lovforslaget giver mulighed for, at det bliver lettere for personer at indgive kandidatanmeldelse til bispevalg.

Endelig er vi meget tilfredse med, at den kandidat, der har fået absolut flertal, skal indstilles til udnævnelse.

Kristeligt folkeparti vil arbejde positivt med til gennemførelse af dette lovforslag.

Flygaard (DR):

Retsforbundet ser velvilligt på det foreliggende lovforslag fra kirkeministeren, men vi vil dog gerne gøre et par bemærkninger.

Vi synes, det er rigtigt, at der sker en decentralisering af valgproceduren, som det kommer til udtryk i det foreliggende lovforslag.

Derimod synes vi, at lovforslaget indeholder for mange bemyndigelser; det var rart, om man kunne få fastsat nogle bestemmelser i større omfang, end tilfældet er, således at man slap for en så udstrakt bemyndigelseslovgivning, som jeg synes der er tilløb til her.

I relation til § 4 vil jeg gerne komme med den bemærkning, at det nok er rigtigt, at man begrænser antallet af stillere, men om det er den rigtige begrænsning, man har valgt, er vi åbne over for. Jeg synes, der kunne være noget rigtigt i det, der blev anført af ordføreren for socialistisk folkeparti. Vi er i hvert fald åbne over for at vælge en anden løsning med nogle andre tal, men vi deler fuldt ud ministerens opfattelse af, at man skal så langt ned, at valget ikke på forhånd er afgjort ved det antal stillere, som den enkelte kandidat måtte møde frem med.

I relation til § 6 vil jeg gerne komme med den betragtning, at vi også synes, det er rigtigt, at det skal være en pligt for ministeren at foretage udnævnelsen, når en enkelt kandidat har fået mere end halvdelen af stemmerne, men vi mener egentlig ikke, det er nødvendigt under nogen form at komme ind på omvalgsproblemer, for når der som i det foreliggende tilfælde uanset antallet af kandidater kun skal vælges en enkelt blandt nogle eller blandt mange, har man en ganske enkel valgmetode, som ud fra et demokratisk synspunkt klart kan pege på, hvem der er den mest foretrukne. Dermed ønsker jeg at give